

Abstrakt

V současné době globalizace, kdy kulturní diplomacie neodmyslitelně patří k nástrojům tzv. měkké síly zahraniční politiky, je relevantní zkoumat postavení kulturní diplomacie v agendě zahraničních politik národních států. Cílem této diplomové práce je zhodnotit přístup kanadské vlády ke kulturní diplomacii od 90. let minulého století do současnosti. Kanadské hodnoty a kultura se v roce 1995 staly jedním z tří základních pilířů kanadské zahraniční politiky, autorka se proto snaží zmapovat, zda-li se kulturní diplomacie stala v této době i koherentním a strategickým nástrojem kanadské zahraniční politiky. Za pomoci analýzy nástrojů kanadské kulturní diplomacie liberálních vlád Jeana Chrétiena, Paula Martina a současné konzervativní vlády Stephena Harpera práce hledá odpověď na otázku, nakolik jsme svědky postupného opouštění konceptu kulturní diplomacie jako nástroje měkké síly za Harperovy administrativy. Pomocí rešerše vládních dokumentů, analýzy zdrojů a programů kulturní diplomacie a za pomoci rozhovorů s důležitými vládními úředníky autorka dochází k závěrům, že z finančních a organizačních důvodů kulturní diplomacie nebyla používána jako strategický nástroj vedení kanadské zahraniční politiky až do třetího volebního období premiéra Jeana Chrétiena v roce 2000 a teprve poté je možné hovořit o naplňování Třetího pilíře jako neoddělitelné součásti vedení zahraniční politiky. Harperova vláda po roce 2006 však nepřisuzuje měkkým nástrojům zahraniční politiky velkou důležitost, tudíž kulturní diplomacie, a tedy i naplňování Třetího pilíře, je v současnosti na ústupu.